

ZPRAVODAJ OBCE

PÍSEK

PODATELNA@OBECPISEK.CZ | WWW.OBECPISEK.CZ

3/2017

Písecké dožínky 2017

Milí občané,

jak jistě víte, 2. 9. 2017 se v naší obci konal 5. ročník Píseckých dožíněk.

Dovoluji si jen připomenout, že ve druhé polovině srpna, v chladnějších oblastech až v září, se odjakživa na vsích slavily Dožínky. Veselé oslavy toho, že obilí je již pod střechou, životy na příští zimu je zajištěno a namáhavá práce na polích je ukončena. Obilí, jež bylo hlavní potravinou našich předků, bylo stejné jako chléb z něj upečený, posvátné, a muselo se s ním tudíž zacházet s velkou úctou. To bychom měli mít na paměti i dnes a občas si vzpomenout třeba na to, že vyhodit chléb, byť starý, je špatným znamením, že chlebové drobký patří do ohně a ne do koše.

Z klasů, které byly sklizeny jako poslední, bývalo zvykem splétat kytice a ozdobné dožínkové věnce. Letos se na Píseckých dožínkách

sešlo 5 dožínkových věnců, z pěti obcí Jablunkovska. K píseckému věnci, který každoročně vytváří paní Taňa Maršálková, přibýly věnce darované Bukovcem, Písečnou, Dolní Lomnou a Hřčavou.

Dožínky byly zahájeny slavnostním vysvěcením dožínkového věnce u evangelického kostela. V letošním roce se svěcení dožínkového věnce ujal farní vikář p. Mgr. Grzegorz T. Oziębłowski. Oslavy dožíněk pokračovaly průvodem do areálu vyletiště. Čelo průvodu tvořili pozvaní hosté, účinkující soubory, jezdci na koních. Celý průvod završila přehlídka zemědělské techniky místních občanů, spolků a soukromě hospodařících rolníků. Samotný kulturní program na vyletišti byl zahájen hrou na trombity, fujary, gajdy. Pokračovalo vystoupením folklórních souborů Lipka, Rozmarýnek, Zaolzi, Vonica 80. Ze Slovenska nás přišli svoji hrou potěšit Goralski heligonkáři z Čierneho.

Odpolední program doplnilo vystoupení písckých mažoretek Pietrovek. Velký ohlas měly večerní koncerty folkové skupiny Vrkož a skupiny THE BACKWORDS (Beatles revival). Celým tímto bohatým programem nás jako každoročně s lehkostí provedl p. Karel Skupieň.

Akte se zúčastnila řada pozvaných hostů. Byla to poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR paní Mgr. Pavlína Golasowská, senátor doc. Ing. Jiří Cíenciala, CSc., zastupitelka MSK paní Ing. Kateřina Chybidziurová. Dále pak představitelé okolních obcí a města Jablunkova, ředitelka ZŠ a MŠ Písek paní Mgr. Dagmar Adamová a další.

Bohaté regionální občerstvení zajistily místní spolky: SDH Písek, Klub důchodců, SRPD, TJ Písek, PZKO, myslivecký spolek Stožek – les.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří se na přípravě této akce podíleli. Je to velká spousta lidí, kteří se do přípravy zapojují často ve svém osobním volnu, mnohdy obětují i nějaký ten den dovolené. Děkuji panu pastrovi Jiřímu

Moravskoslezský kraj

Kaletovi za poskytnutí prostoru pro svěcení věnce a řazení průvodu, již vzpomínanému panu Karlovi Skupieňovi, Jiřímu Heczkovi za organizaci průvodu, Martinovi Filipczykovi, který dává dohromady program. Za výzdobu manželům Josefovi a Marcele Bojkovým, kteří nás každoročně překvapují figurami ze slámy, paní Izabele Skupieňové za výzdobu scény. Děkuji zastupitelům, všem pracovníkům obecního úřadu. Chtěla bych vyzvednout práci našich hasičů, kteří se vedle občerstvení postarali i o technické zázemí celé akce. Právě vytvoření technického zázemí si vyžádalo spoustu času, který věnovali ze svého osobního volna bez nároků na odměnu. V neposlední řadě si poděkování zaslouží všichni majitelé zemědělské techniky, kteří své „miláčky“ vyzdobili a předvedli je pozorovatelům v průvodu.

Velké díky patří všem sponzorům za finanční i věcnou pomoc a podporu. Na realizaci projektu Písecké dožínky 2017 přispěl i Moravskoslezský kraj ze svého rozpočtu částkou 96.000,- Kč.

Věra Szkanderová, starostka

Cena vodného a stočného pro rok 2017

Obec Písek jako žadatel a příjemce dotace z Operačního programu životní prostředí v rámci projektu Písek – odkanalizování lokality „Pod Javůřím“, musí splnit celou řadu dotačních podmínek. Jednou z podmínek je soulad ceny pro stočné s hodnotami z finanční analýzy projektu. Zároveň musíme splňovat podmínky vyhlášky č. 428/2001 Sb., Ministerstva zemědělství, kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích) ve znění vyhlášek č. 146/2004, č. 515/2006 Sb., č. 120/2011 Sb. A č. 48/2014 Sb. Obec je dále ze zákona č. 274/2001 Sb. povinna zřídit fond Financování a obnovy vodohospodářského majetku. Na základě § 5 odst. 1, zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů finanční prostředky tohoto Fondu mohou být použity pouze na financování a obnovu vodohospodářského majetku dle schváleného plánu financování tohoto majetku na příslušné období.

Z důvodu vysoké provozní ztráty provozování kanalizace a ČOV ve výši 1,9 mil. Kč (včetně odpisů) v roce 2016 se obecní zastupitelstvo na svém zasedání dne 29. 6. 2017 zabývalo cenou stočného pro rok 2017. Po celou dobu provozování kanalizace a ČOV (cca 20 let) nebyl

generován zisk, nýbrž ztráta. Tento stav je do budoucna neudržitelný, a to jak z důvodu ekonomických, tak i splnění dotačních podmínek, kdy OP ŽP „dotování“ provozu vodohospodářské infrastruktury z rozpočtu obce zakazují.

Z těchto mnoha důvodů byl pro jednání zastupitelstva předložen návrh držet se směrného čísla roční spotřeby vody podle přílohy č. 12 k vyhlášce č. 428/2001 Sb., které je pro osoby v rodinném domku stanoveno vyhláškou na 36 m³/osobu/rok. Při dodržení ceny stočného podle finanční analýzy pro rok 2017 (11,00 Kč/m³) by tato částka činila 396,- Kč/osoba/rok.

Po projednání zastupitelé obce Písek schválili zvýšení ročního poplatku z 250,- Kč/osoba/rok na částku 330,- Kč/osoba/rok s tím, že pro určení ceny stočného na rok 2018 se již budou držet směrného čísla na základě vyhlášky, a to 36 m³/osoba/rok.

Přesto, že jde o krok nepopulární, věřím, že jej občané pochopí a uvědomí si, že finanční prostředky, které nyní „končí“ v dotování vodného a stočného bychom mohli použít k investování do obnovy obecního majetku a infrastruktury.

Cena vodného byla ponechána ve stávající výši, a to 8,- Kč/m³.

Věra Szkanderová, starostka obce

Rozloučení s píseckou kronikou

Vážení občané, v době, kdy budete číst tyto řádky, bude již pravděpodobně vaše obec mít nového kronikáře. Dovolte mi proto, abych se spolu s vámi poohlédl, vzpomínal a se svou prací píseckého kronikáře se tak směl důstojně rozloučit.

Kroniku obce Písku jsem vedl od počátku roku 1995 až do konce roku 2016, tedy plných 22 let. Když jsem v únoru roku 2004 nastou-

pil do funkce kronikáře obce Písku, byl jsem nucen nejdříve doplnit devět let chybějících zápisů a zároveň sledovat a zapisovat současné dění. Věřte mi, byla to práce značně nelehká, bezesporu ovlivněna omezenými možnostmi.

Z časové perspektivy dlouhé téměř čtvrt století, jsem se stal v roli píseckého kronikáře svědkem mnohého. Bylo zajímavé pozorovat, jak se lidé

s časem mění, postupně zrají a svým životem i činy přetvářejí sami sebe, své okolí i svou obec. Dá se říci, že jste to byli nejdříve vy - občané Písku, kteří jste svými příběhy a prací psali knihu s názvem Život. Teprve pak mohl přijít někdo z lidí a pokusit se některé příběhy nejdříve číst a poté o nich také psát. Jak dobrý je ten či onen z nás pozorovatel a jak umí zachytit tok života do slov, jistě nejlépe posoudíme s potřebným časovým odstupem.

Občanům Písku dnes tedy symbolicky předávám bezmála čtyř set stránkový text ručně psané kroniky, vedené od roku 1995 do roku 2013. Dále předávám kronikářský zápis v elektronické podobě vedený od roku 2010 do roku 2016. Ručně psaná Kronika obce Písek je v současnosti uložena na Obecním úřadu vaší obce. Svého času ji pro Písek vyrobil knihař pan Karol Goryl a to ve dvou samostatných vazbách. První z nich je zcela popsaná. Druhou knihu, která je doposud bez jakéhokoli zápisu, jsem odevzdal dne 1. září 2016 na Obecní úřad, kde je uložena. Elektronické zápisy jednotlivých let Kroniky obce Písek byly předávány na Obecní úřad v Písku každoročně v měsíci lednu a na tomto místě jsou rovněž dostupné.

Při loučení se sluší poděkovat. Chtěl bych tedy vylovit díky všem, kteří mne v práci kronikáře, třeba i jen letmo dobrým slovem, podpořili. Především a na prvním místě děkuji své ženě Regině Byrtusové, která mi byla stálou oporou a text kroniky od roku 1995 do roku 2013

ručně zapisovala. Dále chci poděkovat vedení obce, které mi vytvořilo dobré podmínky pro mou práci. V neposlední řadě děkuji rovněž vám, občané Písku, kteří jste mi mnohokrát věnovali svůj čas a zavedli mne do světa svých vzpomínek, otevřeli mi nejednu skrytou kapitolu svého života se vším krásným i těžkým, co s sebou nese.

Novému kronikáři obce by chtěl popřát nezbytné nadšení, trpělivost a vytrvalou pili. Ať jeho texty i po letech promlouvají svěže a čtivě.

Pokud se někteří ptáte, proč v práci kronikáře dále nepokračuji, pokusím se alespoň stručně odpovědět. Sudovat a psát mne stále velmi baví. Rozhodl jsem se, že budu svůj značně omezený čas věnovat především autorské práci. Momentálně pracuji na dokončení nové publikace a tak věřím, že se alespoň s některými píseckými čtenáři budu setkávat i nadále.

Co říci závěrem? Myslím si, že kronikář by se měl rozloučit nejlépe kronikářským textem. Nad tím, který zvolím, jsem nemusel dlouho přemýšlet. Začátek i konec mé kronikářské práce v Písku provázal muž, jehož si vážím nad mnohé. Byl jím pan učitel Karol Skupieň. S ním jsem se setkal jako s jedním z prvních pamětníků, kteří byli ochotni se mnou pohlédnout do své vlastní minulosti. Jeho osud jsem měl nyní po létech možnost znovu sledovat a opět mne velmi zaujal. Proto předkládám právě tento text.

Josef Byrtus

Karol Skupieň - učitel, na kterého se nezapomíná

Při pátrání po významných osobnostech našeho regionu není možno přehlédnout výjimečného učitele, který po dlouhá léta působil v místní škole na Bahenci a který svým celoživotním dílem výrazně přispěl k pozvednutí školství v Písku. Vydat se po stopách jeho nelehkého životního osudu je nejen napínavé a inspirující zároveň.

Pan Karol Skupieň se narodil dne 4. listopadu 1924 v Třanovicích. Pocházel z rodiny se šesti dětmi, což bylo v oné době docela obvyklé. V mládí se chtěl mladý Karol stát veterinářem, ale životní okolnosti jej nakonec zavedly docela jinam, než si původně představoval a přál. Z jeho pohnutého mládí, zasazeného do neklidné a nebezpečné doby druhé světové války, víme následující.

Blížil se konec války a s ním i nezadržitelný pád hitlerovského Německa, které z posledních sil alarmovalo veškeré lidské i materiální zdroje, aby odvrátilo svou porážku. Také obyvatelé Těšínska pocítili ke konci konfliktu stupňující se tlak fašistického režimu. Gestapo tenkrát se zarytou urputností, mimo své další rozsáhlé aktivity, organizovalo násilný odvod všech praceschopných mužů na pomoc hroutící se Říši. Obyvatelstvo beskydského podhůří vědělo, že k takovým akcím dochází nejčastěji v noci, kdy lidé spí a mužské osazenstvo domů tak může být snáze překvapeno a odvedeno do transportů na nucené práce. Nejinak tomu bylo také v Třanovicích - malé vesničce uprostřed táhlých rovinatějších polí, lánů a menších ostrůvků lesů.

Rodina Skupień, která v Třanovicích vlastnila již po několik generací jednu vesnickou usedlost, se rovněž nechtěla nechat Němci jen tak lehce zaskočit. V době největší nouze a ohrožení našla jednoduché, ale účinné řešení. Všichni muži domu spávali každou noc ve stodole, kde měli provizorně ustláno a zároveň připravenou ústupovou cestu v podobě uvolněných prken ve stěně stodoly. Jejich tajný východ směřoval k nedalekému lesu. V provizorním úkrytu spali Skupieńovi muži po mnoho nocí. Když už se zdálo, že je největší nebezpečí zanežháno a situace se uklidnila, vrátili se zpět do své příjemně vyhráté chalupy a hlavně do vlastních teplých peřin. Jejich ostražitost povolila a to se jim stalo osudným. Páru dnů nato, pod zástěrkou noci, jejich stavení obklíčilo gestapo, muže polapilo a přinutilo otce i tenkrát teprve devatenáctiletého Karola nastoupit do nákladu a odváželo je neznámo kam.

Na samém okraji korby vozu všechny polapené hlídala ozbrojená stráž. Poblíž ní se tísnili i Skupieńovi. Tato zdánlivě drobná skutečnost záhy významně zasáhla do jejich dalších osudů. Auto s naloženými muži se dalo do pohybu. Když vyjždělo na silnici, najelo jedním kolem do příkopu a nebezpečně se naklonilo. Mla-

dý Karol v té chvíli narazil na svého otce tak prudce, že jej vymrštil přes korbu vozu přímo na tvrdý povrch silnice. Ne, nebyla to náhoda, ale záměr. Karolovi totiž bleskla hlavou spásná myšlenka: „Ať aspoň jeden z nás přežije!“ V zápleti svého činu nesmírně litoval. Zoufal si, ale bylo už pozdě. Jeho otec ležel v té černočerné tmě na povrchu vozovky, zatímco auto ujíždělo nezadržitelně pryč. Karol si mohl oči vykoukat, jak hleděl do šera noci. Naštěstí snad v poslední možné chvíli zahlédl, jak se z vozovky zvedá postava a vrávoravým krokem se snaží dostat z dohledu. „Bohu díky, otec žije!“ oddechl si Karol a nechal se odvážet vstříc nejistému osudu.

Záhy byl nasazen spolu s ostatními zajatci na kopání zákopové linie na polském území, kterou sovětská vojska cíleně odštělovala. Jedinou obranou nuceně nasazených mužů bylo zalehnout a čekat, až dělostřelecké bombardování pomine. Po takových útocích zůstalo vždy několik ubožáků ležet a už nikdy nevstalo. Útoků přežil Karol mnoho. Při jednom z posledních zalezl, aby se ukryl, do betonové roury a posléze v ní zůstal ležet jako mrtvý, zatímco ostatní utekli někam do úkrytu. Podobnou lest tenkrát provedlo celkem sedmnáct dělníků. Narychlo utvořili jakousi partu v nouzi a dali se na útěk. Ten byl ale v rybníkářské oblasti Slezska, kde se zrovna nacházeli, značně nesnadný. Museli putovat většinou po hrázích a to nebylo nijak jednoduché. Na jednom z náspů narazili na hlídku, která na ně bez varování ihned začala střílet a házet granáty. Kulka Karola naštěstí minula, ale střepina z granátu jej zasáhla do nohy. Cítil, jak mu do boty stéká něco teplého, ale teprve až už byl v bezpečí, zjistil, že je to jeho vlastní krev z osklivé rány na noze. I přes své zranění se domů dostal, což se ze skupiny utečenců podařilo jen málokomu.

Ani ve svém rodném kraji neměl Karol vyhráno. Skrýval se nejdříve u tety v chalupě pod beskydskou horou Smrk, a protože nechťel příbuzné vystavovat zbytečnému nebezpečí,

rozhodl se pro značně riskantní krok. Zabil tetinu husu a vydal se s tímto úplatkem k hajnému, který měl takzvanou volkslistu druhého stupně a tudíž i určitou ochranu ze strany Němců. Zaklepal na dveře, vešel do sednice hájovny a nabídl hajnému husu s tím, ať jej na oplátku zaměstná jako lesního dělníka. Hajný jej vyslechl a vyzval, aby počkal i s husou v sednici, dokud se nevrátí. Pro mladého Karola, který se ocitl v nebezpečí života za poslední krátkou dobu už tolikrát, to byla zkouška nejtěžší. „Udá mě nebo ne? Přivede gestapo? Nebo mne rovnou mě zastřelí?“ přemítal ve své rozjitrěné mysli a s malou dušičkou čekal, co se stane. Byly to vskutku horké chvíle. Po nějaké době se hajný objevil znovu ve dveřích a řekl: „Dej sem tu husu, zaměstnám tě.“ Zbytek války tak v poměrném poklidu přečkal Karol u hajného v lese.

Když pak po válce lustrovali kolaboranty, šel Karol na úřady, aby se přimluvil za hajného, který jej skrýval a zaměstnával. Byla to taková přimluva - život za život. Hajný ale svému tragickému osudu neuniknul, i když jej úřady uznaly nevinným. Brzy po válce pracoval s dělníky v lese, opřel si svou pušku o strom, která při pádných ránách jeho sekery spadla a střelila ho přímo do zad. Jaká byla skutečná pravda o hajného smrti, už dnes nevypátráme. Jedno ale zůstává faktem, zachránil Karola Skupienie - budoucího učitele a významnou osobnost nejen písecké obce, ale i celého Jablunkovska.

Co vedlo mladého Karola k tomu, že si zvolil dráhu učitele? Byla to především jeho vnímavost pro potřeby své doby. Na některých polských školách byl tehdy kritický nedostatek učitelů a Karol se rozhodl, že svými silami a schopnostmi pomůže právě ve školství. Obor učitelství vystudoval na pedagogickém institutu v polském Těšíně. Spolu s ním studoval i jeho starší bratr Leopold. Určitě stojí za zmínku, že i třetí Karolův bratr se rovněž vydal na dráhu učitele. Jak se později ukáže, jejich rozhodnutí pro toto krásné i náročné povolání a poslání bylo více než správné.

Po studiích dostal Karol své první „skvělé“ místo v Písku, tedy lépe řečeno na vzdáleném Bahenci v katastru obce Písek, ale tohle ještě mladý kantor netušil. Dorazil nejdříve do Písku k místní škole a hned se hlásil u pana ředitele Svobody s tím, že má působit na Bahenci. Ředitel si jej přeměřil pohledem, jakoby zkoumal, co v nově příchozím je a pak mu krátce, ale rozhodně sdělil: „Baginiec, to nima tu. Wy bedziecie uczyc tam!“ (Bahenec, to není zde. Vy budete učit támhle!“), napřáhl ruku a rázným gestem ukázal k masivu nedalekých hor. Po nezbytných formalitách a krátké přípravě se oba učitelé vydali na hodinovou chůzi ke škole na Bahenec - k první Karolově štaci.

Nepřehlédnutelně urostlý, mladý, a přesto již vážený pan Karol Skupień nastoupil do školy na Bahenci 15. září 1948. Jak sám říkal: „Byl jsem zrovna čerstvě upečený učitel.“ Školní rok tehdy z důvodů rozšířené dětské obrny začínal později. Do školy přicházely děti z Gróně, z osady Za Gróněm, Vojtově, Bystrého (polského i českého) a samozřejmě také z Bahence. Ve škole byla zřízena dvě oddělení, jedno polské a jedno české. Jednalo se vlastně o dvě třídy, z nichž v každé bylo všech devět ročníků. Učit v takovéto třídě nebylo vůbec jednoduché. Učitel musel zvládnout nejen výchovu žáků, ale samozřejmě i učení. Navazovat ve všech ročnících na dříve probranou látku jistě nebylo vůbec jednoduché. Děti musely pracovat ve skupinkách podle ročníků. Samostatná práce se střídala s výukou. Na Bahenci bylo vyučování navíc ztíženo tím, že škola měla pouze jednu jedinou třídu, kde se dalo se žáky pracovat. Pak byl ve školní budově ještě byt učitele a ve sklepení nezbytný chlév. Česká a polská třída se týden co týden střídaly v dopoledním a odpoledním vyučování. Ve zmíněném roce 1948 bylo podle slov pana Skupienie ve škole 16 polských a 9 českých dětí.

Svou novou životní výzvu přijal Karol s úsměvem a časem se jí také řádně zhostil. Na samém počátku ale ještě netušil, že kromě učitele se stane brzy také rádcem, úředníkem, doktorem,

tesařem, důvěrníkem, písařem, hercem i režisérem a kdo ví, čím vším ještě. Po krátkém seznámení se na něj lidé začali obracet se vším možným. To bylo pořád: „Pane učiteli, máma posílá, že se nám telí kráva, abyste nám šel pomoci.“ Nebo: „Pane učiteli, byl byste tak laskav a napsal mi povolenku na kácení lesa?“ „Pane učiteli, náš synek je těžce nemocný. Přijďte se na něj podívat?“ Nebo také: „Pane učiteli, jdeme k soudu. Mohl byste nás prosím zastupovat?“ „Pane učiteli, dnes naše děcka do školy nepůjdou - kope-me v bramborách.“ A tak to porůznu šlo téměř každý den.

Aby nebylo všeho málo, a dny se nevělekly, pořádalo se ve škole na Bahenci spoustu nej-různějších akcí. Hrála se společná česko-polská divadla, pozývaly se různé soubory. Jednou dokonce ve škole hostovalo loutkové divadlo. Hostovalo je výraz dosti nadnesený - osadníci si totiž museli celé divadlo doslova vynést na zádech až na Bahenec. Své námahy ale nelitovali, byla to přece událost nevidaná, která přitáhla mladé i dospělé ze širokého okolí. Největší kuriozitou školy byly ovšem zábavy - čili tancovačka a bály, kterých se ve školní budově na Bahenci uspořádalo hned několik.

Jeden z největších úkolů, který pro své osadníky z Bahence a Bystrého učitel Skupień podstoupil, byl ukryt v jejich kolektivním přání a prosbě: „Pane učiteli, zařídte nám tu elektřinu i tady na Bahenci.“ „Ale já musím přece učit. Nemohu jezdit někam do Frýdku a běhat po úřadech,“ bránil se mladý učitel. Prosebníci byli ovšem neúnavní: „Pane učiteli, my si svoje děcka pohlídáme, zaměstnáme je, nebojte se. Stejně je na poli práce víc než dost. A vy už hlavně jeďte do toho Frýdku, ať máme tu elektřinu konečně i my.“ Jak již tolikrát předtím, i tentokrát se nechal Karol přemluvit. Do Frýdku musel mnohokrát. Čím je taková dvouhodinová pěší cesta k vlaku do Návší, poté do Těšína, Frýdku a navečer, mnohdy po tmě, zase zpět ke své škole a ke svým lidem na Bahenci oproti útrapám, kterými ve svém životě Karol již prošel? Oproti osudu předků, jejichž

rod i rodokmen sahá až ke známému beskydskému zbojníkovi Ondrášovi - přesněji řečeno k jeho sestře? Jistě i z tohoto pramene nepoddajných předků čerpal Karol svou odvahu. Zatímco zástupce osadníků vedl svou bitvu na úřadech, jeho děti pracovaly s rodiči. Všechny ale pojilo jedno společné tajemství: „Hlavně nikomu ani muk! Že máme ve škole na Bahenci mimořádné prázdniny víme jen my!“ Po nějakém čase se v dřevěnkách na Bahenci a Bystrém začala po večerech objevovat doposud nevidaná, jasná záře. V „izbách“ horalů se rozzářily první žárovky.

Při různých pochůzkách kroky mladého učitele nejčastěji vedly pěšinou od Jablunkova přes Písečnou, směrem na Bahenec. Zvědavý Karol si uměl cestou všimnout leccího a tak není divu, že si časem také všiml hezké Terešky, děvčete z Bojkovy dřevěny poblíž píseckého Folwarku. A protože si všiml nejen on, ale i ona, brzy se dva mladé životy spojily v jednu harmonickou, plodnou i šťastnou společnou životní cestu, na které se záhy s nimi ocitli i tři jejich synové Bronislav, Jan a ve čtyřiceti letech svého otce také nejmladší Karol.

Ve škole na Bahenci zůstal pan Karol do 30. června roku 1949. Po celou dobu prvního léta svého učitelování bydlel v blízkém Bystrém u Pavla Byrtuse, kterému říkali „Polský Król“. Rád vzpomíná na malou izbu v podkroví, kde našel své útočiště i na pravidelné večerní rozmluvy s gazdou. Po svém odchodu ho na Bahenci vystřídal pan učitel Jan Bocek, který později také dlouhodobě působil na polské škole v Lomné.

V bukovecké polské škole odučil pan Skupień před válkou ještě jeden měsíc a pak již narukoval na celé dva roky. Když se vrátil z vojenské služby, učil po dvě léta na Šancích. Od 1. prosince 1953 ale nastoupil opět do míst svých učitelských počátků, do dobře známé školy na Bahenci. V českém oddělení školy tehdy působil učitel Držka z Říčan u Prahy (ten si později změnil jméno na, dle jeho mínění, vhodnější Trčka). Pan Skupień se vracel na Bahenec již

jako zkušený učitel a navíc znal místní poměry. Věděl dobře, jakou nesnáz působilo neustálé střídání dopoledního a odpoledního vyučování. Přišel proto s myšlenkou, svízelnou situaci napravit. Navrhl svému kolegovi přestavbu školy tak, aby vznikla další třída a dalo se učit obě skupiny dětí naráz. Návrh byl přijat a oba učitelé jej svépomoci začali realizovat. Hlavní tíha prací ale spočívala na zkušenějším panu Skupieňovi, který uměl pracovat s dřevem a upravil všechny, původně značně šikmé, podlahy v jednotlivých místnostech. Od té doby se začalo ve škole učit ve dvou třídách pouze dopoledne. Spokojeni byli žáci, jejich rodiče i učitelé. Pan Skupień učil a působil na Bahenci do roku 1969.

Díky vyprávění pana Skupieňa se dovídáme také řadu zajímavostí o počátcích českého školství na Bahenci. „Nad dnešním rekreačním střediskem si postavili chalupy dva bratři Krenželokové Adam a Pavel. Pavlova chalupa byla postavena výše, proto se tam říkalo do „vyšší izby“. A právě v této chalupě byla zřízena (zřejmě za finanční podpory státu) někdy mezi dvěma světovými válkami česká třída. Do polské školy na Bahenci se česká třída přemístila až po válce v roce 1946. Pan Pavel Krenželok měl hodně dětí a třídu už nechtěl ve své chalupě dále vydržovat. Prostor chtěl využít pro svou rodinu. Od roku 1946 až do roku 1948 se ve škole na Bahenci nevyučovalo (podle slov pana učitele Karola byl příčinou nedostatek polských učitelů) a tak se zde nabízelo další řešení. Česká třída byla přemístěna do uprázdňené budovy školy na Bahenci a Kren-

želoci mohli konečně využít třídu zase jako „izbu“ k obývání.

Při své dlouholeté praxi pan učitel Skupień nabíral řadu zkušeností a příhod, na které rád vzpomínal: „Pan inspektor Jedlička mi po hospitaci řekl: „Soudruhu, nebylo to zlé“ (tehdy se totiž ještě „soudruhovalo“).“ Jinou inspekci komentoval slovy: „Inspektor musí zamudrovat, jinak by to nebyla inspekce“. Z dávné účasti na konferenci ředitelů s úsměvem vzpomněl příspěvek pana Foltýna, který mimo jiné říkal, že učitel by měl učit tak od šedesáti do sta let věku. Ptáte se, co by měl dělat do šedesátky? Přece učit se učit. Sám o sobě pan Skupień s úsměvem říkal: „V mládí jsem se učil při pas-tvě krav. Proto jsem měl pak ve škole také nej-více poničené učebnice.“

Lidé na svého pana učitele Skupieňa dodnes vzpomínají s povděkem. Čas, který s ním strávil, je obohatil. Mnohým se zapsal nesmazatelně do srdce. Dejme proto závěrem zaznít především jeho myšlenkám, jeho slovům. Pan učitel nám říká: „Dětem je třeba umět vybírat slova. Vstupme do citů dítěte, když má těžkosti a snažme se je pochopit.“ Učitelům radí: „Když chce mít kantor dobrou třídu, musí se zaměřit na průměrné a na jejich úrovni učit. Nezapomeňme, že každý učitel je druhým otcem a každá učitelka druhou matkou. Nesnažme se být jen dobrými učiteli, ale také dobrými otci.“ Všem nám připomíná: Učme se jeden od druhého.“

*Ing. Mgr. Josef Byrtus
bývalý kronikář obce Písek*

Poděkování

Děkuji panu Ing. Josefovi Byrtusovi za jeho mnohaletou práci při vedení kroniky naší obce. Zároveň mu přeji mnoho úspěchů a radosti na jeho další cestě životem. Vedením obecní kroniky byl pověřen p. Mgr. Jaromír Volný, který ve spolupráci s p. Karlem Kurzyszem bude zaznamenávat běh událostí v naší obci pro další generace.

Věra Szkanderová, starostka obce

Informace z úřadu

Svoz komunálního a tříděného odpadu

Někdy se stane, že svozová firma neodveze Vámi připravené sběrné nádoby či pytle s tříděným odpadem ve stanoveném termínu. Může to být způsobené poruchou vozidla, či jinými objektivními problémy. V tom případě volejte dispečink svozové firmy NEHLSSEN tel. 558 334 761, která tento svoz zajišťuje. Takovým postupem urychlíte vyřízení vzniklé situace.

Kalendář pro rok 2018

Stejně jako v loňském roce i letos obec Písek vydá vlastní kalendář pro rok 2018. Zastupitelstvo obce schválilo jeho poskytnutí do domácnosti zdarma. Bude obsahovat stejné informace jako loni, avšak novinkou v něm budou kresby našich dětí.

Provozní doby Pošty Partner Písek

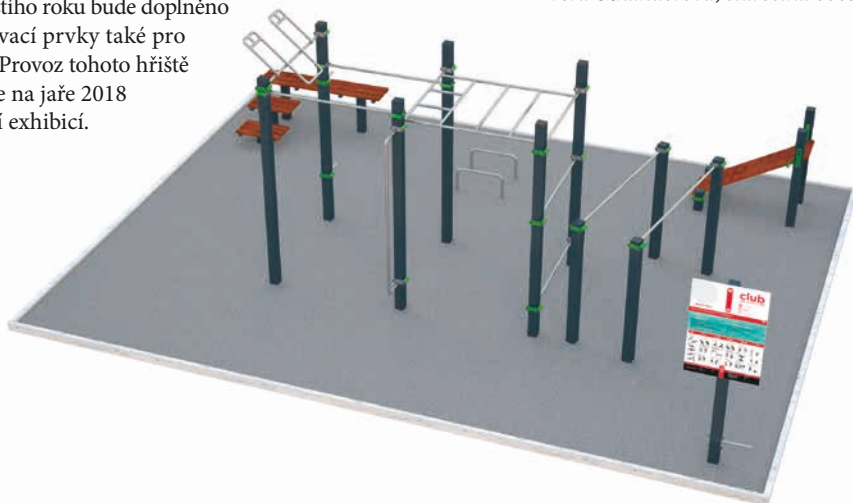
Po	7,30-11,00	11,30-17,00
Út	7,30-12,00	
St	7,30-11,00	11,30-17,00
Čt		13,00-17,00
Pá		13,00-16,30

Workoutové hřiště

Na ploše vedle čističky odpadních vod směr „Zajavoří“, pokud nám to ovšem počasí dovolí, ještě letos vybudujeme workoutové hřiště. Během příštího roku bude doplněno o posilovací prvky také pro seniory. Provoz tohoto hřiště zahájíme na jaře 2018 otevírací exhibicí.

Pevně věřím, že si toto místo najde mezi občany své příznivce, a to napříč generacemi.

Věra Szkanderová, starostka obce

Poděkování

Klub důchodců děkuje spolku PZKO za vstřícnou výpomoc na dožínkách. Velký dík patří Alojzi Waclawkovi, Olze Jakubikové a Janu Michalíkovi st.

Za klub důchodců předsedkyně Anna Andělová

Turnaj v minikopané o pohár starostky obce

Druhý ročník turnaje v minikopané o pohár starostky Písku je minulostí a už teď můžeme říci, že překonal naše očekávání.

Prvním plusem bylo, že všechny týmy přijely včas, takže nedošlo ke skluzu, časový harmonogram se dodržel.

Tímto bych jménem obou organizátorů turnaje – Honza Ligocký a Radek Bojko rád poděkoval všem, kteří se o bezproblémový chod tohoto turnaje postarali, jmenovitě samozřejmě na prvním místě naši starostce, paní Věře Szkanderové, že nám zajistila poháry, dovolila po dobu turnaje zavřít cestu ke kravínu, takže ti, co přišli, měli turnaj jako na dlani. Dále děkujeme panu Bartnickému, který nám postavil na již zmíněnou cestu stany a zapůjčil nám

i bedny s mikrofonom. Velký dík patří holkám, které se staraly, aby nikdo neměl žízeň – děkujeme Martině Ligocké, Míši Motykové a Aděle Lubojacké za celodenní směnu v bufetu a venkovním výčepu.

K žízni patří i hlad a o naše chuťové buňky se výborně starali chlapi u grilu, pánové Jiří Bojko a Roman Čmiel. Jako vždy výtečný guláš připravila paní Dana Bojková. K ruce ji celou sobotu asistovala při výdeji Marta Ligocká, není divu, že se všechen snědl, neboť byl opravdu výtečný!

Dále nelze nezmínit Tomáše Fojcika, který neváhal přijet z Havířova, aby pomáhal se vším, s čím bylo třeba během turnaje pomoci - když se vyskytl problém, byl nablízku a problém pomohl vyřešit.

Obdobně si počínal i Martin Stonawski, taky neváhal pomoci, ať už u výčepu, nebo jinde. Na druhou stranu oslabil tým, když si poranil nohu týden před turnajem a Hurikáni z Východu se s jeho absencí nevyrovnali, tak snad příště a brzké uzdravení!

Perfektními výkony se také uvedli rozhodčí René Jurygáček, Marek Chmiel a Michal Farnik,

kterí objektivně pískali a nikoho nezvýhodnili, děkujeme!

Jediným mínusem, který nás ovšem velmi mrzí je to, že i přes kvalitní obsazení týmů a třešničku na dortu v podobě dvou mužstev třineckých Ocelářů, nezavítalo na turnaj mnoho lidí a fanoušků kopané. Tak snad budeme doufat, že příště už takovou chybu neudělají a cestu na turnaj si najdou!

Jménem organizátorů turnaje bychom chtěli také poděkovat všem hráčům, za korektní hru v rámci možnosti fair play. Samozřejmě, v zápalu boje se občas něco stalo, ale důležité je, že po konečném hvizdu si každý podal ruce a nikdo se naštěstí nezranil.

Doufáme, že se turnaj všem celkům líbil a příští rok se znovu přijdou zúčastnit a konečně porazit tým Kuby Revaje, tentokrát s názvem Pobřeží Kocoviny, který obhájil loňské prvenství.

S pozdravem Jan Ligocki, Radek Bojko

Čtvrtfinále:

FC Kónská-FC Lahvátor 0:0 4:5 na penalty

ToJe Jedno-Hurikáni z východu 5:0

Jakopsik-Pobřeží Kocoviny 3:4 6:7 na penalty

FC Popoplujem-FC Pátek 0:0 5:4 na penalty

Semifinále:

FC Lahvátor-FC Popoplujem 3:0

Pobřeží Kocoviny-ToJe Jedno 3:0

O 3.místo:

FC Popoplujem-ToJe Jedno 4:3

Finále:

Pobřeží Kocoviny-FC Lahvátor 3:1

Konečná tabulka turnaje:

- 1.místo Pobřeží Kocoviny
- 2.místo FC Lahvátor
- 3.místo FC Popoplujem
- 4.místo ToJe Jedno
- 5.místo Jakopsik
- 6.místo FC Kónská
- 7.místo Hurikáni z východu
- 8.místo FC Pátek
- 9.místo Berndorf- Bäderbau
- 10.místo Bushman
- 11.místo Raketou na Mars
- 12.místo Paliči

Individuální ocenění:

Nejllepší gólman turnaje: Radek Fazekaš z týmu FC Lahvátor

Nejllepší hráč turnaje: Michal Kovács z týmu Jakopsik

Cena fair play: Radek Bojko z týmu Hurikáni z východu

Tabulka skupiny "A"

	Hurikáni z východu	Raketou na Mars	FC Kónská	Berndorf- Bäderbau	Jakopsik	FC Pátek	Sody	Skóre	Penalty
Hurikáni z východu		4:1	3:4	7:2	1:2	4:1	9	19:10	3
Raketou na Mars	1:4		2:4	3:3	2:4	2:4	1	10:19	6
FC Kónská	4:3	4:2		6:1	2:2	1:2	10	17:10	2
Berndorf- Bäderbau	2:7	3:3	1:6		1:7	3:2	4	10:25	5
Jakopsik	2:1	4:2	2:2	7:1		5:2	13	20:8	1
FC Pátek	1:4	4:2	2:1	2:3	2:5		6	11:15	4

Tabulka skupiny "B"

	Paliči	FC Popoplujem	Pobřeží Kocoviny	Bushman	FC Lahvátor	ToJe Jedno	Sody	Skóre	Penalty
Paliči		1:5	0:10	0:3	0:3	1:10	0	2:31	6
FC Popoplujem	5:1		2:1	7:1	0:0	2:2	11	16:5	1
Pobřeží Kocoviny	10:0	1:2		0:0	0:3	9:0	7	20:5	4
Bushman	3:0	1:7	0:0		1:7	1:4	4	6:18	5
FC Lahvátor	3:0	0:0	3:0	7:1		2:4	10	15:5	3
ToJe Jedno	10:1	2:2	0:9	4:1	4:2		10	20:16	2

Zahájení školního roku 2017/2018

Již tradičně přivítala paní ředitelka na začátku školního roku všechny žáky rozhlasovým projevem, ve kterém zdůraznila uvítání prvňáčků a nově příchozích žáků ze školy v Bukovci, práci, která je na výchovném poli v letošním školním roce čeká i nezbytnou péči a nasazení, které tato práce bude vyžadovat. Závěrem projevu popřála žákům i pedagogům úspěšný nový školní rok.

Počty žáků ve školním roce 2017/2018 jsou následující. Letos je na prvním stupni naší základní školy celkem 95 žáků v pěti třídách. Na druhém stupni je otevřeno 7 tříd se 145 žáky.

Školní družina má celkem 55 dětí ve dvou odděleních, zatímco mateřský škola má pět oddělení s 88 žáky. Chod školy zajišťuje 37 pedagogických a 18 nepedagogických pracovníků. Škola i v letošním roce nabízí čtyři cizí jazyky - anglický, německý, ruský a polský jazyk, dále nepovinný předmět náboženství, přičemž katolické náboženství navštěvuje celkem 127 a evangelické 32 žáků. Pestrost výuky je rozšířena rovněž o 7 zájmových kroužků, které pomáhají rozvíjet vědomostní, dovednostní i pohybovou složku lidské osobnosti.

Ing. Mgr. Josef Byrtus

Ohlédnutí za mimořádnými úspěchy Vojtěcha Kříže a pedagogů naší školy

Fakulta chemicko-technologická Univerzity Pardubice ve spolupráci se Svazem chemického průmyslu České republiky udělila Vojtěchu Křížovi ze Základní školy a mateřské školy v Písku dne 13. června 2017 Diplom za první místo v celostátním finále 5. ročníku soutěže Hledáme nejlepšího Mladého chemika České republiky. Oceněný dále obdržel Cenu děkana Fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice spolu s Příslibem přiznání stipendia děkana Fakulty chemicko-technologické. Rovněž Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy udělilo v Praze dne 13. června 2017 Vojtěchu Křížovi své Čestné uznání za vítězství v soutěži Hledáme nejlepšího Mladého chemika České republiky.

Cesta k těmto vrcholům nebyla pro Vojtu ani pro jeho učitele nikterak snadná. Vyžadovala především obrovskou dávku práce nad rámec obvyklých žákovských i učitelských povinností. Budoucí úspěch předcházela řada Vojtových dílčích ocenění, úspěchů a předních míst v mnoha soutěžích rozptýlených navíc do široké

škály oborů. Pro ilustraci uvádíme alespoň některé z nich. Dne 7. března 2017 se Vojtěch Kříž účastnil okresního kola Chemické olympiády ve Frýdlantu nad Ostravicí, kde získal 2. místo a postoupil do krajského kola. Hned nato dne 23. března 2017 se Vojta účastnil okresního kola Fyzikální olympiády ve Frýdku - Místku a umístil se na třetím místě a postoupil do krajského kola v Ostravě. 28. března 2017 se Vojtěch Kříž účastnil okresního kola Chemické olympiády v Ostravě, umístil se na devátém místě a přesně o měsíc později se zúčastnil krajského kola Fyzikální olympiády a umístil se na druhém místě. Celkově byli na prvním místě se stejným počtem bodů tři žáci a na druhém místě čtyři, mezi nimiž byl i Vojta. Poté následovala již zmíněná celostátní soutěž, kde Vojta obsadil příčku nejvyšší. Jako Talent roku byl dne 15. června 2017 Vojta Kříž oceněn v Trinci v Trisii. Na slavnostní udílení ceny jej doprovázeli učitelé fyziky a chemie - paní učitelka Zdeňka Branná a pan učitel Antonín Vavrač.

Ing. Mgr. Josef Byrtus

Mimořádné ocenění pana učitele Antonína Vavřáče

Již od dob, co je škola školou, bývá úspěch žáků spojen s vynikajícími a rovněž úspěšnými učiteli. Vojtěch Kříž měl pověstnou kapičku štěstí i v tom, že jej do světa chemických látek a vzorců zasvěcoval pan učitel Antonín Vavřáč. I jeho práce si při celostátní soutěži všiml i nepřehlédnutelný pan učitel byl oceněn zcela mimořádně.

Dne 13. června 2017 v Pardubicích udělila Fakulta chemicko-technologická Univerzity Pardubice ve spolupráci se Svazem chemického průmyslu České republiky zástupci Základní školy a mateřské školy v Písku pan Mgr. Antonín Vavřáčovi Čestné uznání za vynikající přípravu celostátního finalisty soutěže Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR.

Dále pan učitel Antonín Vavřáč obdržel Pamětní medaili fakulty a to od děkana Fakulty chemicko-technologické za zvyšování zájmu žáků o studium chemie. Veškerá zmíněná ocenění byla našemu úspěšnému učiteli chemie předána v rámci přípravy žáka 9. A třídy Vojtěcha Kříže na všechny stupně výše jmenované celostátní soutěže.

Ke gratulacím se rovněž přidáváme i my, zaměstnanci Základní školy a mateřské školy v Písku a svému kolegovi přejeme, aby svou výraznou erudici, nadhled i laskavý přístup k lidem dále úspěšně nesl životem.

Ing. Mgr. Josef Byrtus

Výsledky soutěže v požárním sportu v Písku 2017

Dne 22.7.2017 se v Písku na hřišti konala soutěž v požárním sportu mladých hasičů, následovaná soutěží o putovní pohár starostky obce. Obě soutěže byly součástí okrskového poháru.

Soutěž mladých hasičů měla dvě kategorie: mladší žáci a starší žáci.

Kategorie mladších žáků se zúčastnilo osm mužstev z šesti obcí – Písek, Písečná, Mosty u Jablunkova, Návsí, Nýdek, Bystrice. K naší velké spokojenosti tuto kategorii žáci z Písku ovládli s 10 sekundovým náskokem na druhé žáky z Nýdku, třetí Písečná a dále Návsí, Písek B, Bystrice, Mosty u Jablunkova. Body z tohoto vítězství posunuly žáky z Písku na dělené první místo společně s žáky z Písečné. O vítězi rozhodl los, který dopadl lépe pro Písek. Mladší žáci se tedy stali vítězi okrskového putovního poháru v kategorii mladších žáků za rok 2017.

Kategorie starších žáků byla zastoupena sedmi mužstvy z obcí – Písek, Písečná, Bukovec, Mos-

ty u Jablunkova, Dolní Lomná, Nýdek, Černé (Slovensko). V této kategorii uspěli s nejlepším časem žáci z Černého, na druhém místě žáci z Písku o 58 setin, třetí Písečná následovaná Bukovcem, Nýdkem, Dolní Lomnou a Mosty u Jablunkova. Vítězem okrskového putovního poháru v kategorii starších žáků za rok 2017 se stali žáci z Bukovce.

Po slavnostním předání poháru následovala soutěž mužů a žen.

Této soutěži se zúčastnilo v kategorii žen šest mužstev z šesti sborů. První se umístily ženy z Brušperku následované Dolní Lomnou, Mosty u Jablunkova, Písečnou, Horní Lomnou, Bukovcem.

V kategorii mužů startovalo jedenáct mužstev z deseti sborů. Na prvním místě se umístili hasiči z Brušperku, kteří si zároveň odvezli putovní pohár. Další pozice patřily: druhá Písečná, třetí Mosty u Jablunkova následované

Chotěbuzem, Hrádkem, Rohovem, Krásnou Mohelnici, Horní Lomnou a Pískem.

Celé klání hasičů v Písku provázelo krásné počasí a nádherná atmosféra, kterou zajistili návštěvníci soutěže. Jménem SDH Písek, bych chtěl poděkovat všem, kteří přišli podpořit hasiče z Písku. Rodičům mladých hasičů za jejich podporu a pomoc. Obecnímu úřadu a jeho pracovníkům za pomoc se zajištěním soutěže.

Velký dík patří osazenstvu v prodejních prostorech vyletiště, kteří se starali o pitný režim a jídlo. Celým dnem nás hudebně doprovázel p. Maceček, kterému také děkuji.

Rád bych vás pozval na další ročník v požárním sportu v Písku v příštím roce.

Za SH ČMS – Sbor dobrovolných hasičů Písek

Závada Pavel, starosta SDH Písek

Topení a komíny

V dohledné době opět nastane hlavní topná sezóna a všichni provozovatelé spalínových cest by neměli zapomenout na povinnosti související s jejich provozem, které jsou stanoveny vyhláškou č. 34/2016 Sb., o čištění, kontrole

a revizi spalínové cesty. Abyste se i vy nestali smutným číslem ve statistice požárů způsobených zanedbáním čištění a kontrol spalínových cest, je dobré si opětovně připomenout hlavní zásady jejich provozování.

Kdy a v jakých lhůtách se tedy kontroly, revize a čištění spalinových cest musí provádět a kdo je může provádět?

Kontrola spalinových cest se provádí po jejím vyčištění, přičemž se posuzuje zejména stav a provedení spalinové cesty, volný a bezpečný přístup ke spalinové cestě a k jejím otvorům, dodržení bezpečné vzdálenosti od hořlavých předmětů, zajištění požární bezpečnosti stavby a rovněž, zda nedošlo k zásadním změnám oproti stavu zjištěnému při minulé kontrole nebo revizi. **Kontrolu spalinové cesty provádí oprávněná osoba, kterou je držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví.**

Revize spalinové cesty se provádí před jejím uvedením do provozu, dále při každé stavební úpravě komína, při změně druhu paliva připojeného spotřebiče, před připojením spotřebiče do nepoužívané spalinové cesty atd. **Revizi spalinových cest může provádět oprávněná osoba, která je zároveň držitelem osvědčení revizního technika spalinových cest.**

Čištěním spalinové cesty se rozumí čistící práce, zejména se zaměřením na odstraňování

pevných usazenin, nečistot a kondenzátů. **Čištění spalinové cesty provádí oprávněná osoba, kterou je držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví.**

Ačkoli lze čištění komínů u spotřebičů s výkonem do 50 kW včetně lze provádět svépomocí, je lepší se spolehnout na odborníky.

V případě vzniku požáru sazí v komíně se snažte jednat v klidu a s rozvahou. **Okamžitě volejte hasiče na tísňovou linku 150, případně 112. Požár v komíně nikdy nehaste vodou.** Komín by mohl popraskat nebo by dokonce mohlo dojít k výbuchu. Do příjezdu hasičů je možné zkusit hasit plameny vhašováním suchého písku vymetacími dvířky nebo ze střechy do komína. Místo písku lze použít i hasicí přístroj sněhový nebo práškový. Pokud je to možné, omezte přístup vzduchu do komína (např. uzavřením vzduchové klapky u kotle, odstraněním kouřovodu a utěsněním sopouchu třeba i starými montérkami).

Hasební práce však provádějte pouze v případě, že nemůže dojít k ohrožení zdraví nebo života zasahující osoby!

Lhůty čištění a kontrol spalinové cesty

Výkon připojeného spotřebiče paliv	Činnost	Druh paliva připojeného spotřebiče paliv				
		Pevné		Kapalné		Plynné
		Celoroční provoz	Sezónní provoz	Celoroční provoz	Sezónní provoz	
do 50 kW včetně	Čištění spalinové cesty	3 × za rok	2 × za rok	2 × za rok	1 × za rok	1 × za rok
	Kontrola spalinové cesty	1 × za rok		1 × za rok		1 × za rok
nad 50 kW	Čištění a kontrola spalinové cesty	2 × za rok		1 × za rok		1 × za rok

Kytička jubilantům

*K Vašemu jubileu srdečně blahopřejeme
a do dalších let přejeme pevné zdraví, pohodu a životní elán.*

Červenec

Przyczkova Libuš
Sikorová Anna
Sikorová Helena
Byrtusová Bohuslava
Gorylová Anna
Lysková Anna
Skupienová Emilie
Motyka Jan
Vysoký Milan
Cwiková Zuzana
Raszková Anna
Kobielský Stanislav
Turoňová Irena

Září

Stonawska Anna
Sikora František
Sztefek Stanislav
Szotkowska Helena
Waszut Vladislav
Gorylová Anna
Lehota Dušan
Stonawski Václav
Jeżowicz Alois

Říjen

Andělová Anna
Bierski Josef
Kulková Hedvika
Heczková Emilie
Przyczkova Marta
Matuszny Stanislav
Kluz Stanislav
Samiec Josef
Křížánková Eva

Srpen

Labaj Vladislav
Lysek Jan
Stonawska Zuzana
Pyszková Helena
Jeżowiczová Milada

KOTLÍKOVÁ DOTACE

EkoScroll
Automatické kotle

Výrobce:
EKO GALVA s.r.o.
Santiniho 17 • Žďár nad Sázavou
tel: 734 574 589 • 731 654 124

EkoScroll ALFA

EkoScroll BETA

- výkonová řada
19, 25, 28, 32, 38, 42,
49, 60 a 76 kW
- 5. emisní třída (19 – 49 kW)
- palivo hnědý uhlí a dřevní štěpky
- palivo s otočnou retortou
- kotel schválený
pro kotlíkovou dotaci

- výkonová řada
14, 18, 25, 28, 37, 49 a 56 kW
- 5. emisní třída
- palivo pelety
- automatické zapalování
a vyhlašování hořáku
- kotel schválený
pro kotlíkovou dotaci

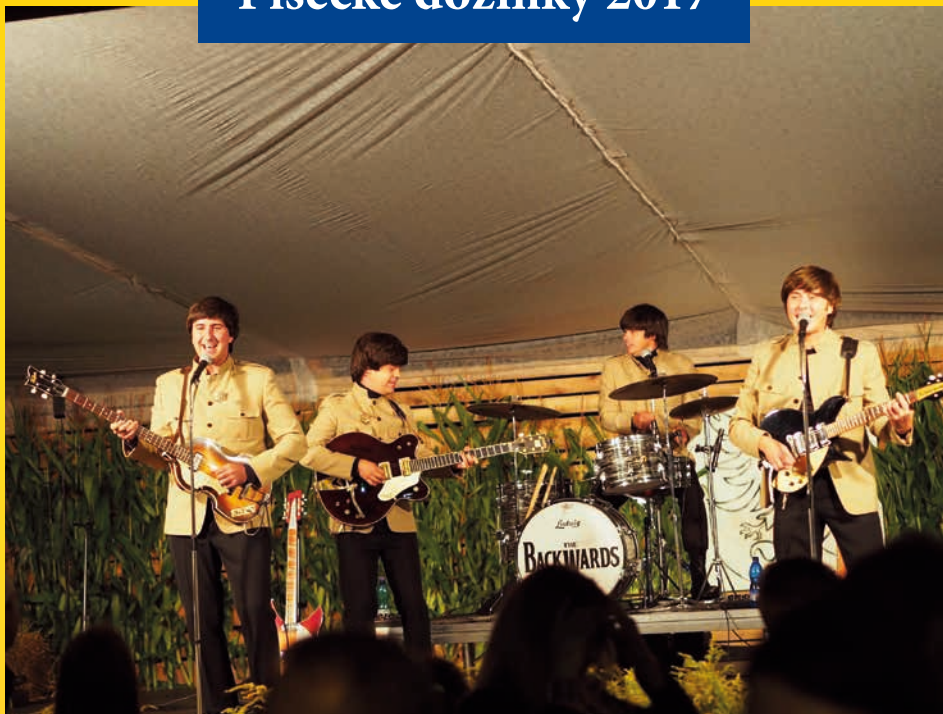
www.ekoscroll.cz

PÍSEK

Písecké dožínky 2017

Periodický tisk samosprávného územního celku obce Písek s názvem Zpravodaj obce Písek vydává
Obecní úřad Písek se sídlem Písek č.p. 51, pro informaci občanů o dění v obci | Registr. č. MK ČR E 22933
Zodpovědná osoba: Věra Szkanderová | Neprošlo jazykovou úpravou | Číslo 3/2017 | Náklad 500 ks |
Zdarma | Grafická úprava a tisk: KLEINWÄCHTER holding s.r.o.